

UDSKRIFT AF FOGEDBOGEN

FOR

KØBENHAVNS BYRET

År 1989, fredag den 9. juni kl. 9,00 blev fogedretten sat på tingstedet af dommerfuldmægtig Frank Mørch Jensen:

Der foretoges behandling af fogedforbudsbegæring, sag nr. 12278/89:

Columbia Pictures Industries Inc.

711 Fifth Avenue

New York, N.Y. 10022

Embassy Pictures

956 Seward Street, Los Angeles

California 90230

Paramount Pictures Corporation

1 Gulf and Western Plaza

New York, N.Y. 10023

Metro-Goldwym-Mayer Film Co.

10202 West Washington B

Culver City, California 90230

Twentieth Century-Fox Film Corp.

Post Office Box 900

Beverly Hills, California 90213

United Artists Corporation

729 Seventh Avenue

New York, N.Y. 10019

Universal Pictures

100 Universal City Plaza

Universal City, California 91608

Walt Disney Productions
500 South Buena Vista
Burbank, California 91521

Warner Brothers Inc.
75, Rochefeller Plaza
New York, N.Y. 10019

og

Foreningen af danske Videogramdistributører
c/o advokat Johan Schlüter
Oslo Plads 14, 2100 København N.
som mandatar for

Egmont Film A/S
Dortheavej 71
2400 København NV.

AB Collection ApS
Reventlowsgade 30
1651 København V.

Esselte Video A/S
Købmagergade 19
1150 København K

Metronome Video A/S
Søndermarksvej 16
2500 Valby

Polygram Records A/S
Emdrupvej 115 A
2400 København NV

Nordisk Films Video A/S
Axeltorv 7
1609 København V.

Ole Jacobsen Video A/S
Bellisvej 17
4000 Roskilde

Irish Lydbånd A/S
Håndværkerbyen 7
2670 Greve Strand

Jaguar Film A/S
Århusgade 88
2100 København Ø

Filmselskabet Danmark A/S
Telegade 1
2630 Tåstrup

Dansk Filmindustri A/S
Telegade 1
2630 Tåstrup

Vision Communication Marketing A/S
Søndermarksvej 14
2500 Valby

mod

Erik Viuff Christiansen
"Kanal 23"
Grønnegade 38
1107 København K.

For rekvirenterne og for og med mandat ren v/ kontrollant
Hans Jørgen Laustsen mødte advokat Johan Schlüter v/ advokat Klaus
Ewald Madsen.

For og med rekvisitus mødte advokat Jens Fejø.

Rekvirenterne begærede fogedforbud nedlagt overfor rekvisi-
tus, hvorved det forbydes rekvisitus uden rekvirenternes samtykke at

foretage udlejning af vidiogrammer, hvortil rekvirenterne enten som producenter besidder eller ved aftale med ophavsrettens indehaver har erhvervet ophavsretten, eller hvortil rekvirenterne gennem aftale med ophavsrettens indehaver har erhvervet ret til fremstilling og distribution.

Rekvisitus påstod:

Principalt: Det begærede forbud nægtes fremme.

Subsidiært: Forbud nedlægges over for rekvisiti udlejning i Danmark af i England indkøbte videogrammer, i tilfælde hvor der ikke til Videogramdistributørforeningen kontant er betalt kr. 400,00 pr. købt videogram.

Mere subsidiært: Forbudssagen udsættes, indtil EF-kommissionen har færdigbehandlet klage, fremsendt den 17. april 1989, og indtil Monopoltilsynets behandling af den samtidige klage er tilendebragt.

Mest subsidiært: At fogedsagen udsættes med sigte på, at spørgsmål forelægges for EF-domstolen om det traktatmedholdelige i rekvirenternes adfærd.

Rekvisitus frafaldt krav om sikkerhedsstillelse i tilfælde af, at forbud blev nedlagt.

Rekvirenterne fremlagde rekvisition af 29. marts 1989 med bilag 1 - 7 samt bilag 8 - 10.

Rekvisitus fremlagde skrivelse af 17. april 1989 med kopi af skrivelser af samme dato til henholdsvis EF-kommissionen og Monopoltilsynet med bilag 1 - 9.

Rekvirenterne forelagde sagen.

Rekvisitus havde lejlighed til at supplere forelæggelsen.

Det blev herunder oplyst, at der er tale om originale vidiogrammer, som lovligt er udgivet og solgt i England, og som rekvisitus efterfølgende lovligt har importeret til Danmark. Vidiogrammerne kan uden rekvirenternes samtykke lovligt udlejes i England. Vidiogrammerne er uden danske undertekster og vedrører delvis udgivelser, der

først senere - og i så fald med danske undertekster - eller aldrig bliver udbudt til salg eller udlejning på det danske marked.

Rekvisitus har forsøgt at få rettighedshavernes tilladelse til at udleje de omhandlede vidiogrammer på det danske marked, men dette er blevet afslået af samtlige rettighedshavere. Derimod er det ikke blevet nægtet rekvisitus at få leveret vidiogrammer til udlejning, som af rettighedshaverne udgives i Danmark med danske undertekster.

Det er ubestridt, at vidiogrammer ikke er undergivet konsumptionsprincippet i ophavsretslovens § 23, hvorfor udlejning på det danske marked kræver tilladelse fra den enkelte rettighedshaver, samt at rekvisitus foretager udlejning i Danmark af de omhandlede vidiogrammer uden samtykke fra rettighedshaverne.

Rekvirenterne anførte til støtte for deres begæring, at rekvisitus foretager udlejning af vidiogrammer i Danmark uden rekvirenternes samtykke og krænker derved deres ret jfr. ophavsretslovens §§ 1 og 2 sammenholdt med § 23. Dette gælder uanset at vidiogrammerne lovligt er indkøbt og kan udlejes uden samtykke i England. For så vidt angår rekvirenten Warner Brothers Inc. er dette allerede fastslået ved Østre Landsrets dom af 14. september 1988 (s - bilag 5). Denne dom må anses også at kunne anvendes analogt over for de øvrige rekvirenter, da der er tale om parallelle situationer, idet disse retskrænkes på tilsvarende måde, hvorfor EF-domstolen også i forhold til disse rekvirenter ville have afsagt nøjagtig den samme dom (s - bilag 4). Det er derfor nødvendigt at få nedlagt forbud, da rekvisitus ikke følger Østre Landsrets dom med tab for rekvirenterne til følge og da anden straf ikke yder rekvirenterne beskyttelse, hvorfor forbudsinstuttet er den primære sikring mod retskrænkelsen.

Det bestrides, at rekvirenternes manglende samtykke til de af rekvisitus ønskede og drevne udlejning af vidiogrammer er i strid med monopolloven eller EØF-traktatens art. 85 og 86. For så vidt angår rekvirenten Warner Brother Inc. er indsigelsen i øvrigt uden

tydning, da der ikke under nærværende sag kan tages stilling til Østre Landsrets dom, hvor spørgsmålet ikke var påberåbt. Rekvirenterne har ikke truffet en fælles beslutning eller blevet enige om en samordnet praksis, men har hver især og suverænt afslået at indgå på den af rekvisitus foreslåede og ønskede særordning. Ingen af rekvirenterne har nægtet at levere vidiogrammer til rekvisitus, men i så fald på den almindelige ordning, der gælder på det danske marked, med vidiogrammer, som rekvirenterne udbyder med danske undertekster. Distributørforeningen er et serviceorgan for rekvirenterne og har ingen indflydelse^{Då} med hvem, at rekvirenterne ønsker at give tilladelse til udlejning. Der er derfor hverken tale om en dominerende stilling eller misbrug af en sådan. Distributørforeningen kan derfor selvsagt ikke give samtykke til udlejning af vidiogrammer, som rekvirenterne har rettighederne til. Distributørforeningen kan derfor ikke indgå på en aftale, som af rekvisitus foreslået (F - bilag 5), da det i så fald reelt ville betyde en tvangslicens, som anført i ophavsretslovens §§ 16 og 18, som ikke er gældende i omhandlede forhold (S - bilag 8). Monopolretlige betragtninger kan allerhøjest føre til, at udlejning kan ske for en vis betaling, men dette er uden betydning for nærværende sag.

Det bestrides endelig, at forretningen skal udsættes, da forbud er et foreløbig retsmiddel og da de omhandlede klager til Monopoltilsynet og EF-kommissionen ikke er relevante i nærværende sag.

Rekvisitus har til støtte for sin principale påstand anført, at de handlinger, der søges forbudt, ikke strider mod rekvirenternes ret, da der foretages en krænkelse af monopolretlige grundsætninger med konkurrencebegrænsning til følge, hvorfor rekvirenterne ikke har nogen ret. Distributørforeningens medlemmer dækker ca. 90% af det danske marked, hvorefter rekvirenterne dækker langt hovedparten. Rekvirenterne har vedtaget en kontraheringsnægtelse for så vidt angår spørgsmålet om samtykke til rekvisiti udlejning. Der henvises til monopol-

lovens §§ 2, 6 og 11. Den i sagen anførte Østre Landsrets dom omhandlede alene spørgsmålet om handelshindring, men ikke monopolretlige spørgsmål, da dette ikke var relevant, idet alene Warner Brothers Inc. var part. Ved at foretage denne kontraheringsnægtelse sker der en diskriminering af rekvisitus.

Endvidere foreligger der en kollektiv kontraheringsnægtelse (F - bilag 6), der er i strid med EØF-traktatens art. 85. Distributørforeningen har vel ikke befalet sine medlemmer at nægte kontrahering med rekvisitus, men det gøres gældende, at Distributørforeningen er et forum for fælles vedtagelser og samordnet praksis.

Endelig misbruger Distributørforeningen sin dominerende stilling ved i kraft af at være i besiddelse af stort set den samlede ophavsret til vidiogrammer at nægte rekvisitus at udleje vidiogrammer købt i England, hvilket er i strid med EØF-traktatens art. 86. (F - skrivelse til EF-kommissionen).

Det fremgår endvidere af EF-domstolens afgørelser, at det kan være en krænkelse af art. 86, hvis man søger domstolens hjælp herunder fogedrettens - til at misbruge sin dominerende stilling.

Det bestrides i øvrigt, at der er grundlag for at nedlægge forbud, da lovens almindelige regler yder tilstrækkelig sikkerhed.

Rekvirenterne har endvidere ikke godtgjort, at rekvisitus i det hele taget udlejer vidiogrammer, hvortil rekvirenterne er rettighedshavere, eller hvilke vidiogrammer der særligt skulle nedlægges forbud overfor, hvorfor der reelt er tale om at få nedlagt forbud mod at rekvisitus driver virksomhed.

Til støtte for den subsidiære påstand har rekvisitus anført at de ovenfor anførte monopolbetragtninger samt det forhold at det drejer sig om originale vidiogrammer, som lovligt kan udlejes i England uden samtykke, må føre til, at rekvirenterne pålægges at give samtykke til rekvisiti udlejning mod betaling.

Til støtte for sine mere og mest subsidiære påstande har rekvisitus henvist til det ovenfor anførte.

Rekvirenterne har heroverfor anført, at der ikke i Distributørforeningens regi er ført forhandlinger eller vedtaget fælles beslutninger, men tværtimod at hver rettighedshaver har truffet sin egen beslutning. Der er ikke tale om kontraheringsnægtelse, idet rekvisitus kan leje på lige vilkår som andre.

Det bestrides, at rekvirenterne kan pålægges at give samtykke til udlejning mod betaling på 400 kr., da der i så fald er tale om tvangslicens, som ikke er i ophavsretslovens ånd og da vidiogrammer ikke er omfattet af de særlige regler herom. I øvrigt vil en betaling på 400 kr. svare til 1/5 af normalbetalingen, hvorfor en aftale herom vil være diskrimination overfor andre normale forhandlere.

Det bestrides videre, at der er tale om en samordnet praksis i strid med EØF-traktatens art. 85, da afslagene overfor rekvisitus er et udslag af enkeltstående beslutninger. Afslagene er udtryk for, at man vil behandle forhandlerne ens samt at det er for dyrt og vanskeligt at styre og kontrollere særordninger. Problemet er ens for alle rekvirenterne, hvorfor der intet underligt er i, at man træffer den samme beslutning.

Rekvisitus påberåber i relation til EØF-traktatens art. 86 alene den ret, som besiddes af Distributørforeningens medlemmer, men ikke på grund af en dominerende stilling, der iøvrigt bestrides at være til stede.

Det bestrides videre, at rekvirenterne har et tilstrækkeligt værn gennem almindelig lovgivning.

Endelig bestrides at et forbud ikke kan nedlægges som begæret, hvilket bl. a. er godkendt i den i Ugeskrift for Retsvæsen 1983 p. 976 gengivne dom.

Rekvisitus har hertil supplerende anført, at spørgsmålet om kontraheringsnægtelse alene vedrører vidiogrammer, som rekvisitus ejer. Det forhold, at vidiogrammerne kan købes til fri udlejning i England for ca. 800 kr., men at udlejning i Danmark koster 2.000 kr.,

er en klar krænkelse af EØF-traktatens art. 86 i kraft af rekvirenternes dominerende stilling. Der er tale om en særlig situation vedrørende personkredsen, der samlet indtager en dominerende stilling. I øvrigt har ikke alle rekvirenterne påvist, at de har en forbudsret.

Forretningen blev udsat til den 12. juni 1989 kl. 12,00, hvilket tidspunkt blev gjort de mødende bekendt. Der blev ikke pålagt mødepligt, da fogedretten ville træffe afgørelse på det foreliggende grundlag.

Fogedretten hævet.

Frank Mørch Jensen.
dfm.

o o o

År 1989, mandag den 12. juni kl. 12,00 blev fogedretten sat på tingstedet af dommerfuldmægtig Frank Mørch Jensen. Der foretoges fortsat behandling af begæring af fogedforbud.

Ingen var mødt.

Der afsagdes sålydende

K E N D E L S E:

Det findes efter det under sagen oplyste ikke godtgjort, at rekvirenterne ved at påberåbe deres ret i henhold til ophavsretslovens §§ 1 og 2 og ved at få nedlagt forbud mod handlinger, der strider mod denne ^{ret,} /krænker monopolretlige grundsætninger efter den danske monopollovgivning eller EF-traktaten.

Endvidere finder fogedretten ikke at have hjemmel til - hverken i ophavsretsloven eller andre love - at pålægge rekvirenterne at indgå på en udlejningsaftale vedrørende vidiogrammer på bestemte økonomiske vilkår.

Når henses til at alle medlemmer af Vidiogramdistributørforeningen er blevet kontaktet med forespørgsel om, at indgå på den af rekvisitus ønskede særordning, findes det godtgjort, at rekvisitus foretager eller vil foretage udlejning af vidiogrammer i strid

med medlemmernes ret samt at samtlige rekvirenter herefter har en retlig interesse i at få nedlagt forbud.

Endelig findes de handlinger, der søges forbudt, at være betegnet med en tilstrækkelig grad af bestemthed.

Under hensyn til det foran anførte og til at forbudsinstittet er et foreløbigt retsmiddel findes der ikke grundlag for at udsætte forretningen.

Herefter, og da fogedretten i øvrigt kan tiltræde det af rekvirenterne anførte, vil begæringen være at tage til følge, hvorfor der nedlægges forbud som nedenfor bestemt.

Da rekvisitus har frafaldet krav herom nedlægges forbudet uden sikkerhedsstillelse.

T h i b e s t e m m e s :

Det forbydes rekvisitus, Erik Viuff Christiansen, uden rekvirenternes samtykke at foretage udlejning af vidiogrammer, hvortil rekvirenterne enten som producenter besidder eller ved aftale med ophavsrettens indehaver har erhvervet ophavsretten, eller hvortil rekvirenterne gennem aftale med ophavsrettens indehaver har erhvervet ret til fremstilling og distribution.

Forbudet nedlægges uden sikkerhedsstillelse.

Sagen sluttet.

Fogedretten hævet.

Frank Mørch Jensen.
dfm.

Fotokopiens rigtighed bekræftes

Kbh. byrets

fogedafd.

3 AUG. 1989

P. d. v.

E. b.

M. Prætor

STEMPELMÆRKE

KØBENHAVNS BYRETS
FUGEDAFDELING

KUN GYLDIGT MED AFSTEMPLING AF
DOMMERKONTORETS KASSEKONTROLAPPARAT

X 896172

5712 000 100.00 AUSH